

Sygn. akt IX Ka 1914/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Karamara

Sędziowie: SSO Anna Szeliga (spr.)

SSO Krzysztof Sójka

Protokolant: st.sekr.sądowy Iwona Stefańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Roberta Jagusiaka

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2014 roku

sprawy P. P.

oskarżonego o przestępstwo z art.279 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Busku Zdroju

z dnia 5 października 2013 roku sygn. akt II K 976/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 1914)13

UZASADNIENIE

P. P. oskarżony został o to, że w okresie od 4 do 8 października 2012 roku, daty bliżej nieustalonej w M. gm. S. w woj. (...) po uprzednim wyłamaniu zamka drzwi wewnętrznych domu, dostał się do pomieszczeń mieszkalnych, które zgodnie z postanowieniem sygn.. akt INs545)12 Sądu Rejonowego w Busku Zdroju Wydział Cywilny zostały przekazane w dyspozycję jego byłej żonie M. P., skąd zabrał w celu przywłaszczenia używany 12 – elementowy zestaw mebli kuchennych (...) wraz ze znajdującym się w nim wyposażeniem w postaci: zlewozmywak a z baterią i syfonem, różnego rodzaju szklivem, dwóch kompletów zastawy stołowej, garnków, pokrywek, patelni, sztućców, noży, naczynia żaroodpornego, pojemnikami na żywność oraz frytkownicę (...), pralkę (...), komodę wraz ze znajdującymi się w niej firanami, zasłonami i pieniędzmi w kwocie 1600 zł, kuchnię gazowo elektryczną (...) wraz z butlą i reduktorem, toster (...), mikser (...), robot kuchenny (...), szybkowar, szafkę łazienkową, wieszak ubraniowy oraz dwie pufy o łącznej wartości (...).02 złotych na szkodę byłej żony M. P., tj. o przestępstwo z art. 279§1kk.

Sąd Rejonowy w Busku Zdroju wyrokiem z dnia 15 października 2013 r. oskarżonego P. P. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu. Na podstawie art. 632pkt.2kpk kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator, który zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego i zarzucił rozstrzygnięciu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść,

wynikający z przyjęcia , że brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu P. P. zarzucanego mu przestępstwa z art. 279§1kk, podczas, gdy prawidłowa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego , a w szczególności zeznań pokrzywdzonej , świadków M. S. (1) , Ł. W. , wyjaśnień oskarżonego P. P. , dokumentacji fotograficznej , protokołu oględzin miejsca zdarzenia oraz postanowienia Sądu Rejonowego w Busku Zdroju z dnia 7 września 2012r. w sprawie (...))12 o podział majątku wspólnego - w przedmiocie wniosku M. P. o udzielenie zabezpieczenia , prowadzi do wniosku , że oskarżony w okresie od 4 do 8 października 2012r. dokonał włamania do pomieszczeń pozostawionych decyzją w)w sądu w posiadanie M. P. , a następnie zabrał w celu przywłaszczenia meble kuchenne wraz z zawartością tj. : zlewozmywaka z baterią i syfonem, różnego rodzaju szkliwa , dwóch kompletów zastawy stołowej , garnków, pokrywek, patelni, sztućców, noży, naczynia żaroodpornego , pojemników na żywność oraz frytkownicy (...), , kuchni gazowo elektrycznej (...) wraz z butlą i reduktorem, tosterą (...), miksera (...), robota kuchennego (...), szybkowaru, , a nadto pralki m-ki (...), szafki łazienkowej oraz komody wraz ze znajdującymi się w niej firanami, zasłonami i pieniędzmi w kwocie 1600 zł , wieszaka ubraniowego, dwóch puf, wszystko o łącznej wartości 8662,02 zł na szkodę byłej żony M. P. .

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania .

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja prokuratora nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew wywodom skarżącego analiza przeprowadzonych dowodów w zestawieniu z pisemnym uzasadnieniem wyroku prowadzą do wniosku, iż nie jest trafny pogląd, iż wyrok w niniejszej sprawie oparto na błędnych ustaleniach faktycznych . Oceniając zasadność tego zarzutu należy uwzględnić , iż uzasadnionym pozostaje wówczas, gdy ustalenia faktyczne oparto na niepełnym materiale dowodowym, bądź wówczas, gdy ich podstawę stanowił materiał dowodowy oceniony z przekroczeniem zasad swobodnej oceny dowodów, a błąd mógł mieć wpływ na treść orzeczenia. Zarzut nie jest natomiast trafny, gdy sprowadza się do samego kwestionowania stanowiska sądu czy do polemiki z ustaleniami sądu. Sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu odmiennego poglądu nie wystarcza do stwierdzenia, że sąd popełnił błąd czyniąc ustalenia faktyczne. Zarzut taki powinien wskazywać nieprawidłowości w rozumowaniu sądu w zakresie istotnych ustaleń, a tego skarżący nie czyni.

Wbrew wywodom skarżącego Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny zebranych w niniejszej sprawie dowodów i słusznie uznał , że na ich podstawie nie można przypisać oskarżonemu P. P. popełnienia przestępstwa z art. 279§1kk. Z wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadka M. S. (2) , protokołu oględzin , protokołu przeszukania i zeznań Z. P. rzeczywiście wynika, iż P. P. wywiózł ze wspólnego domu, rzeczy stanowiące majątek wspólny małżonków, na posesję swojego ojca , które to rzeczy w toku postępowania zostały zwrócone M. S. (2) . Wbrew jednak argumentom prokuratora zachowania oskarżonego nie można ocenić jako wypełniającego znamiona przestępstwa kradzieży z włamaniem. Co do zasady , możliwa jest kradzież rzeczy wchodzącej w skład majątku wspólnego , które to przestępstwo polega na wyjęciu tych rzeczy spod wspólnego władztwa i rozporządzeniu nimi jak własnymi wbrew woli współmałżonka i bez zamiaru ich zwrócenia (wyrok SA w Krakowie z dn. 30.12.1999r. IIAKa 223)99 lex nr 399905). Jednakże jak to słusznie wskazał Sąd I instancji materiał dowodowy niniejszej sprawy nie pozwala na ustalenie istnienia po stronie P. P. zamiaru przywłaszczenia owych rzeczy, który ma dla zaistnienia przestępstwa kradzieży niewątpliwie podstawowe znaczenie. Słusznie w tym zakresie Sąd Rejonowy, zachowując ostrożność wynikającą z faktu, iż aktualnie pomiędzy oskarżonym i pokrzywdzoną toczy się postępowanie o podział majątku wspólnego , a pomiędzy stronami istnieje na tym tle dość wyraźny spór , ocenił wyjaśnienia oskarżonego oraz zeznania pokrzywdzonej , uwzględniając nadto dołączone do akt sprawy postanowienia o umorzeniu innych postępowań przygotowawczych. Oskarżony przyznał się do tego, że bez wiedzy i zgody pokrzywdzonej zabrał ze wspólnego domu część z rzeczy należących do majątku wspólnego i przewiózł je na posesję swojego ojca, jednakże jak wskazał uczynił tak dlatego, że miał wyjechać do pracy zagranicę i chciał w ten sposób uchronić te przedmioty przed ich wywiezieniem przez pokrzywdzoną, bowiem jak wskazał również M. S. (2) pod jego nieobecność zabierała stanowiące współwłasność przedmioty . Powyższe twierdzenia oskarżonego znajdują potwierdzenie nie tylko w zeznaniach Z. P. , ale także w

zeznaniach pokrzywdzonej , która przyznała, iż zabrała między innymi meble z jednego pokoju , telewizor, wieżę dekodera, odtwarzacz DVD, jednakże jak wskazała uczyniła tak za zgodą oskarżonego. W tym zakresie jednak zeznania pokrzywdzonej pozostają w sprzeczności z wyjaśnieniami P. P. stanowczo wskazującym, iż nie wyrażał takiej zgody , a także treścią postanowienia z dnia 19.10.2011r. z którego wynikało , iż odmówiono wszczęcia śledztwa w sprawie przywłaszczenia przez M. P. na szkodę P. P. pieniędzy oraz sprzętu RTV i AGD, a także innych przedmiotów na łączną kwotę 10.000 zł., z uzasadnienia zaś wynikało, iż M. P. przedmioty te zabrała, jednakże z uwagi na to, że stanowiły majątek wspólny w jej zachowaniu nie dopatrzone się znamion przestępstwa. W tej sytuacji zatem słusznie Sąd Rejonowy odniósł się do zeznań pokrzywdzonej z dużą dozą ostrożności, bowiem ewidentna niekonsekwencja i jednostronność jakie prezentuje M. P., która dopuszczając się podobnych czynów , jedynie w zachowaniu oskarżonego upatruje naruszenia norm prawnych , powoduje , że ten dowód nie mógł zostać oceniony jako wiarygodny, a tym samym stanowiący podstawę ustaleń faktycznych. Wbrew wywiadowi skarżącego powyższej oceny nie może zmienić fakt, iż w toku postępowania o podział majątku wspólnego toczącego się pod sygnaturą INs545)12 w dniu 7.09.2012r. zapadło postanowienie o zabezpieczeniu roszczenia . Z treści tego postanowienia wynika , że ustalono sposób korzystania ze wspólnego domu pozostawiając w posiadaniu M. P. i jej dzieci parter tego budynku , zaś w posiadaniu oskarżonego użytkowe poddasze . W sposób nieuprawniony, przy tym sprzeczny z treścią tego postanowienia , skarżący prokurator , wyprowadził wnioski , iż rozstrzygnięcie to odnosi się także do przedmiotów znajdujących się w tych pomieszczeniach. Postanowienie to nie odnosi się do kwestii własności znajdujących się w tych pomieszczeniach rzeczy , nie zmienia ich statusu prawnego , nadal stanowią majątek wspólny obojga małżonków . Wobec powyższego w pełni uzasadnionym, w świetle prawidłowo ocenionego materiału dowodowego , pozostaje wniosek , iż przewożąc przedmioty należące do wspólnego majątku , oskarżony działał nie z zamiarem przywłaszczenia, ale jego celem było uchronienie tych przedmiotów , przed ich wywiezieniem przez M. P. , która w przeszłości dopuszczała się podobnych zachowań .

Skoro zatem w działaniu P. P. nie można dopatrzeć się znamion przestępstwa kradzieży, to w istocie okoliczność czy zamek w drzwiach wewnętrznych został uszkodzony , nie ma tak doniosłego znaczenia , jakie stara się wykazać skarżący w apelacji . Słusznie w tym zakresie Sąd Rejonowy wskazał , że przeprowadzone dowody nie były jednoznaczne , bowiem nawet świadek M. S. (1) , który montował zamek w drzwiach wewnętrznych i widział te drzwi po zgłoszeniu przez M. P. zaboru rzeczy , stwierdził, że były one po prostu otwarte , nie pamięta czy były uszkodzone. Biorąc natomiast pod uwagę to, iż pomiędzy pokrzywdzoną, a oskarżonym istnieje dość wyraźny spór, przy czym obie strony miały nieograniczony dostęp do pomieszczeń mieszkalnych , uwzględniając wyżej wskazane zeznania M. S. (1) , brak jest jednoznacznych dowodów by uznać, iż to właśnie P. P. zamek w drzwiach wewnętrznych uszkodził.

Podsumowując powyższe rozważania stwierdzić należy, że poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne są prawidłowe , oparte na trafnej, zgodnej z art. 7kpk ocenie przeprowadzonych dowodów .

Dlatego też Sąd Okręgowy na podstawie art. 437§1kpk utrzymał w mocy zaskarżony wyrok , uznając apelację prokuratora za oczywiście bezzasadną.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636§1kpk.

SSO Anna Szeliga SSO Zbigniew Karamara SSO Krzysztof Sójka